

„Privedemo ju k tebi, da ju potem izročiš okrajnemu sodišču“, dejal sem malomarno.

Strahú je kar okamenel. Pol funta težki založaj mu je padel iz ust in se zatrkjal preko

trebuščka v kupico vina. A hitro se je jel drgniti sem ter tje po sedežu in se praskati za ušesi.

Vprašal je tedaj leno:

„A zakaj vi sami tega ne storite-ve?“

Pred nevihto. (Fotograf. S. Magolič.)

„Ker nikakor ne utegnemo, in ker moramo itak mrtveca pokopati v vašem selu, smo vzeli seboj še ubijalca.“

„Hm, pa pokopajte tu mrtveca-ve, a z onima jezdite dalje v Sevlijevo!“

„Dom in svet“ 1897, št. 16.

„Sem ti že rekel, da ne utegnemo! — To je tvoja skrb in dolžnost.“

„Pa bodeste morali biti zaslišani kot pričevalci!“

„Dobiš našo izpoved pismeno.“